ג ג מיי׳ פ״ד שם הל׳ ח ופ״ג

:1 '50

יא ו. ד ד מיי פ"ג שם הל"ו ופ"ד הל' טו: ה מיי שם פ"ג הל"ד:

ח ח מיי שם פ"ד הל' ו: ש ט מיי פ"ח מהל' ע"ו הל"א

ח: י י מיי' פ"ו מהלכות פסולי

המוקדשין הל' א:

המוקדשון הכי עו.
יא כ מיי שם הל"ב:
יב ל מיי פט"ו מהלי מ"א הלי
יב ל מיי פט"ו מהלי מ"א הלי
ו טוש"ע י"ד קימן קלד סעיף
א:

יג מ מיי׳ פ״ו מהל׳ ע״ו הל״ט

יג מ תיי פייז תהני עייז הניים עוש"ע נייד סי קת:
יד ג מיי פייז מהלי טומחת
לרעת הלי ז ופייז מהלכות
מ"א הל"ז:
מ" ס מיי פ"ז מהלכות ע"ז

כלכה ט:

מז ע מיי׳ פ״ו מהל' מיר הלכה

הל' ד ופט"ז מהלכות מ"א הל' ז טוש"ע י"ד סימן שכא

בעיף ח: סעיף ח: יח צ מיי פטיז מהלכות מ״א הל' ו טוש״ע י״ד סימן לכ סעי א: יש ה ד חיי

מקרמיי שם הלי ז:

ב ש' מיי׳ שם הלכה ו:

ו ו מייי שם פ"ב הל"י: ז ז מייי שם פ"ג הל"ד:

 ל) זכחים על;
 ג) זכחים על,
 ג) זכחים על,
 ג) זכחים על,
 ג) זכחים על,
 ג"ק מ: [בכורות מל,
 ג"ל מל,
 זבחים פה:
 ג) [זכחים עא:ן, ז) ועיין בהר"ן בפ"ב דע"ו. ש"מן:, ה) ועי׳ מוס׳ חולין הטו. ש"מ], וו) [ער מוט מוכן קפ. ד"ה חורש], ט) [[ע' חולין קמ. בחו' ד"ה למעוטי וכו' רש"ש]],

מורה אור השלח

 דַבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמִרְהַּ אֲלֹהֶם אָדְם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קְרְבָּן לַיִיְ מון הַבְּהַמֶּה מון הַבְּקַר תקריבו הצאן מרפורם:

הגהות הב"ח

(6) גם' מאי קאמר ומשנינן הכי קתני: (3) רש"י ד"ה וקשיא וכו' ומאי אפילו כו' דקאמר פשיטא:

הגהות הגר"א

[א] גם' דאי אשמעינן התם דאיסורי הנאה כו'. גירסא שלפנינו היא נכונה ולא כגי' שנפנינו היח נכונה ונח כנר רש"ק והא דלא משני כן בזבחים משום דשם פריך מחטאות ממוח האיסורי הנאה נינה: [ב] שם קמ"ל. גירש"י ומ"ש החם בקדשים דחני איסורי הנאה האיסורי אלילה בהדי הדדי ומ"ש וחיסורי אכינה בהדי הדדי ותיים גבי מערובות חולין איפסק וחני איסורי הנאה לחוד ואיסורי אכילה לחוד מסתברא קאי גבי יי״נ דאיסורי הנאה הוא מני איסורי הנאה דדמיין ליה ה"נ גבי זבחים תני דדמיין ליה דכולהו אסירן לגבוה:

רבינו גרשום אוסרין למזבח בכל שהן. שאוסרי כל הבהמות שנתערבו בהן אפי כי יובות שמונו בו בוון אכ הן ריבוא: והמרפה. כגון שניקב הוושט ואחר כך הבריא העור העורה (העוף) עליו ואח"כ (f) נתערבה באחרות: גמר׳ בחמאות מתות. באותן חמש חטאות שמתות: נתערב זבח אחד בחטאות מתות: דכולן ימותו הואיל ורובן מתות: דכוק ימותו הואיל ורובן מתות: אלא הכי קאמר כל חובהים כשרים שנתערב כהן אחת מחמאת מתות אפי אחת בריבוא כולן ימותו. דלא בטלה ברובא: הני מילי מידעם דאמור בהנאה. דהני חמש חטאות ושור הנסקל . אסורין בהנאה: אבל כי מתערב מיר דלא אטוו בהנאה: כגון הני דמתניתין האתנן והמחיר והכלאים והטרפה לא להכי איצטריך מתניתין: והא נמי תנינא בסיפא דההיא דכל הובחים בסיפא דההיא רכל הזכחים גתערבו בהן רובע וגרבע. ברובע על פי עד אחד או ע"פ הבעלים דאינו חייב מיתה קא מיירי ואינו אסור בהנאה: ימכרו כולן ויביא בדמי יפה שבהן מאותו מין. את וחטררו רטולות כלומר אם נתערבו בעולות ובאשם ובשלמים ובחטאת ימכרו לאותן המין כדי לפטור חובתו אבל הן עצמן לא יקרבו אע"ג דרובע ונרבע לא אסור בהנאה דורבע ונרבע לא אסור בהנאה אלמא אע"ג דאינן אסורין בהנאה לא בטלי ברובא: ואבד לי רב שימי. להכי איצטריך למימר הכא והכא דחדא בחוליין מתניתין דהכא מיירי שנתערבו בחוליין והא כל הזכחים מיירי שנתערכו כל והבודם כדי שמעונן גבי בקדשים וצריכי דאי אשמעינן גבי קדשים משום הכי לא במלי דמאיםי. רובע ונרבע למיהוי קדשים: אבל גבי חולין ליבמלו . להכי איצטריך מתניתין: ובחולין

הואב בנקיבת הקוץ אי נמי בולד טרפה ואליבא דר"א דאמר לא יקרב: גבו' וקשיא נן. התסיי מאי אפיי דקאמר דהא קתני כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות דמשמע אחד מן הזבחים נתערב בהרבה חטאות המתות ואפי׳ אחד דהיתר ברבוא דאימור כולן יאזימותו ומאי (כ) קאמרים פשיטא לו דכ"ש דכי הוי איסורא יותר טפי כגו (גבי איסור) כדו פשיטא דימותו דהא איסור רובא: ומשנינן. התם דהכי קתני כל הזבחים שנתערב בהן אחד מחטאות המתות דמשמע דחדא חטאת נתערבה בזבחים לש כשהיו הרבה ואחילו אחם דאיסור ברבוא דהיתר כולן ימותו ולא בטיל חד בינייהו ולמה לי למיהדר ולמיתני הכא: התם הוא. גבי חטאות המתות ושור הנסקל: דחיסורי הנחה נינהו. ומשום הכי חשיבי ולא בטלי: אבל. הני דמתני' רובע ונרבע דמותרין באכילה להדיוט דבהכי עסקינן שרבע או נרבע על פי עד אחד דאינה נסקלת בכך או שהבעלים הודו ומודה בקנס פטור אימא ליבטלו קמ"ל מתניתין: ובזבחים ועב.ן גרסי' כח תו ואי אשמועינן הא דתמורה ה״א הכא הוא דלגבוה מאים ומשום הכי לא בטלי וירעו עד שיסתאבו ויאכלם ההדיוט אבל מילתא דלהדיוט נמי אסורה אימא ליבטל קמ"ל התם ימותו דאפי׳ לגבי הדיוט לא בטיל דאי בטיל יוולימא ירעו עד שיוממו ויפדו ויאכלם הדיוט: **תנינא** התם בזבחים [עא.] (ברובע) אחד מן הובחים שנתערב ברובע וגרבע דחולין ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא בדמי היפה שבהם קרבן מאוחו המין. כלומר ממין אותו קרבן שנתערב בהן אם שלמים היו יביא בדמי יפה שבהן שלמים דיד הקדש על העליונה ואם עולה היתה יביא בדמי היפה עולה. אלמא שמעי' מהתם דלא בטלי ברובא: חדא בחולין. מתני' דהכא מיירי בנתערבו כשהן חולין ואחר כך הקדישן וההיא

דזבחים מיירי דנתערבו כשהן קדושים

בל האסורין [לגני מונה] אוסרין ככל שהן. אפי׳ נתערכו אחד בל האסורין: אבל הבא דלאו איסורי [הנאה] נינהו איטא ליבטלו א א מיי פיג מהלי איסורי באלף כולן אסורין למזבח אם אינו ניכר. וכולהו משכחת להו

שהן בכל אהאסורין לגבי מזבח אוסרין בכל שהן שהן יהרובע והנרבע והמוקצה והנעבד יותאתנן יומחיר יוהכלאים יוהמרפה יויוצא דופן איזהו מוקצה המוקצה לעבודת כוכבים הוא אסור ומה שעליו מותר ואיזהו יו הנעבד כל שעובדין אותו הוא ומה שעליו אסור יוזה וזה מותר באכילה: גמ' אמר מר אוסרין בכל שהן סדלא בטלי ברובא תגינא סיכל הקדשים שנתערבו בחמאות מ מתות או בשור הנסקל אפי' אחד ברבוא ימותו וקשיא לן ממאי קאמר (4) הכי קתני נתערבו בהן מחמאות מתות או שור הנסקל אפילו 🌣 ברבוא ימותו איצטריך ס"ד אמינא יו התם הוא דאיסורי הנאה אבל הכא דלאו איסורי הנאה אימא ליבטל ברובא קמ"ל זורובע ונרבע נמי יחנינא נתערבו ₪ רובע ונרבע ירעו עד שיםתאבו ב וימכרו ויביא בדמי יויפה שבהן מאותו המין אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב שימי בר אשי יואמר לי חדא בחולין וחדא בקדשים וצריכי דאי אשמועינן גבי קדשים משום דמאיםי אבל גבי חולין אימאיה ליבטלי ובחולין נמי תנינא יואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ליין נסך מועבודת כוכבים יוציפרי מצורע פועורות לבובין עושיער נזיר פופטר חמור

"ובשר בחלב קושור הנסקל יועגלה ערופה שוחולין שנשחמו בעזרה ים[ושעיר המשתלח] הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהן צריכי ואו דאי אשמעינן התם ים (ראיסורי הנאה דלא במלי אבל הכא ליבמלי) ואי אשמועינן הכא דלגבוה דמאים אבל להדיום אימא יח איסורי הנאה ליבטלו ברובא 🗗 קמ"ל יח ורובע ונרבע מנלן דאסירי לגבוה דתנו רבנן 🕫 מן הבהמה להוציא רובע ונרבע והלא דין הוא ומה בעל מום שלא ייו נתעבדה בה עבירה פסול לגבי מובח רובע ונרבע שנעבדה בהן עבירה אינו דין שאסורין לגבי מזבח חורש בשור וחמור יוכיח שנתעבדה בו עבירה ומותר לגבי מזבח מה לחורש בשור וחמור שאין חייבין מיתה תאמר ברובע ונרבע שחייבין מיתה מול לך מה שהבאתה הרי שנתעברה בהן עבירה בשני עדים נעבדה בהן עבירה על פי עד אחד או על פי הבעלים מנין אמר רבי שמעון אני יו דן ומה בעל מום שאין ייו התראת שני עדים פוסלתו מאכילה הודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה יש יברובע ונרבע שהודאת שני עדים פוסלתו מאכילה אינו דין שהודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה ת"ל מן הבהמה להוציא רובע ונרבע והא אתיא מדינאי (לא אתיא) אמר

דהתם קתני כל הזבחים: אבל. הכא גבי חולין דלא מאיסי בשעת מערובות דלא שייך בהו חלק גבוה אימא ליבטלן וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר איבטיל ליה איסור וליקרבו קמ"ל: ובובחים נעה:] קפריך ניתני הא דתמורה ולא בעי הא דובחים ומשני הכא תקנחא אינטריכא ליה להכי הדר תנא לה הכא בובחים דהתם בתמורה תנא אוסרין בכל שהן ולא תנא תקנתא והכא תנא תקנתא ימכרו ויביא בדמי יפה שבהן מאותו המין: **ובחולין נמי סנילא.** דאפילו בחולין ממש לא בטלי ברובא בעלי חיים וכל הנך דחשיבי: ועורות לבובין. מפרש במסכת ע"ז (דף לב.) יחשנוקבין כנגד הלב ייו עגול בדרך אותו נקב הוליאו האימורין והקטירום לעבודת כוכבים ותקרובת עבודת כוכבים אסור בהנאה: ושיער נזיר. אסור בהנאה דבעי שילוח תחת הדוד: ובשר בחלב. חתיכת בשר שנתבשלה בחלב ושוב נתערבה באלף חתיכות כולן אסורות ואליבא דמאן דאמר בשר בחלב אסור בהנאה בשחיטת חולין בפרק כל הבשר 0 (דף קיד): מחאי שנא החם. בקדשים דתני איסורי הנאה כגון חטאות התחות ושור הנסקל ואיסורי אכילה כגון טרפה בהדי הדדי: לא**ומערובת דחולין כו'**. כלומר דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי מערובת דחולין איפסיק ותני איסורי הנאה לחוד דקתני וע״ז כט: ז ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ואוסרין בהנאה יין נסך והדר תני בשיטה אחריתי נשם נה: ז ואלו דברים שאינן אסורין איסור הנאה חלב שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו׳ מיסתברא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דבעי לפרושי איסורי דיין נסך דדמיין לש ליה דהם נמי אסורין בהנאה: הכא נמי גבי זבחים דדמיין ליה דכולהו אסורין לגבוה: מן הבהמה. משמע ולא כל הבהמה: והלא דין הוא. ולא לריך קרא: חורש בשור ובחמור יוכיח. שמותר לגבוה אם הקדישו אחרי כן: ליו טול לך מה שהבאת. דלאו פירכא היא ליו מהאי טעמא: הרי שנסעבדה עבירה בשני עדים. כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו ששני עדים מעידין בו שרבע או שנרבע דהוא ודאי חייב מיתה ואסור לגבוה: על פי עד אחד או על פי הבעלים. דליכא מיתה מנין לך שאסור לגבוה אי לאו קרא: אני אדיננו. ולא לריך קרא: הודאם עד אחד פוסלפו מהקרבה. דכיון דאמר חכם מום קבוע הוא פסול מהקרבה: פוסלפו מאכילה. שהרי בסקילה הוא:

שמנשלה בחלב ונאסכה בנותן טעם וחזרה ונתערבה באלף חתיכות אוסרת כולן בהנאה (שם עייש). וחולין שעשחטום בי הן ובמס' קדושין (מ). מפרש להו (שם). מן הבהמהר. אדם כי יקריב מכם מן הבהתה ולא כל בחמה (נדה שא.) מתקלת נ מ). להוציא רובע וגרבע. ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים שלא נסקל דפסול לגבי מזכת (שם).

להכי איצטרין מתניתין: וכחול", מוד**אם עד אחד פוסלסו מהקרכה. דכיון דאמ**כל מכס מוס קז נכו תנינו אוא מאורין ואחרין מודאם עד אחד פוסלסו מהקרכה. דכיון דאמכל מכס מוס קז בכל שהן יין נכך כוי. דלא בטלי בכל שהן יין נכך כוי. דלא בטלי נכי בחולין: אפי הכי צדיכא עלייהו מתניתין דאי מהתם הוה אמינא היינו טעמ' דלא בטלי ברוב חולין משום דאיסורי הנאה נינהו הגך כולה ויין נסף כוי. אבא הכי א"בפא". דלא אסירי בהנאה להכי איצטריך מתניתין דלא בטלי: ואי אשמעינן. הא מתניתין לחוד הוה אמינא היינו טעמא דלא בטלי בהנף חולין רבע" להו לבנהו ומאים אבל להדיוט אימא אפי איסורי הנאה ליבטלו ברוב. להכי צריכא ואלו אסורין כי דאפי להדיוט לא בטלי: א"א או מן האי נתערבו בהן רובע וורבע והוד אמינא היינו מילי בקדשים: אבל בחולין. נתערבו בחולין אימא מינו להיינו לא בטלי: "א"א או מן האי נתערבו בהן רובע וורבע והרא אמינא הייני מילי בקדשים: אבל בחולין. נתערבו בחולין אימא

כרי דאפי להדינו לא בטלי: ל"א אי מן האי תערבו בחן רובע נורבע הזה אמעא הני מלי בקדשים: אבל מחולין, אימא אי מול הערבו בחן רובע נורבע הזה אמעא היו מלי בקדשים: אבל מחולין אימא אי מולו אשמעיתן דמירי דתערבו בחולין ולא בטלי: דראסורין בהנאה. כגון מוקצה העבר בחולין אמא איצטריך למיתני במתניתין הא תנא ליה מהיא הזה אמעא הינ מילי איסורי להודיהו ראסורין בהנאה כגון אלו רכולהו אסורין בהנאה כגון אלו רכולהו אסורין בתנאה כגון אלו רכולהו אסורין בתנאה בנון אימא ליבטלן להכי איצטריך מתניתין דלא: ומאי שנא לענין אי איערוב בקדשים הא מתני׳ ומתני׳ דכל הובחים שנתערבו בחולין אימא ליבטלן להכי איצטריך מתניתין דלא: ומאי שנא לענין אי איערוב בקדשים הא מתני׳ ומתני׳ דכל הובחים שנתערבו בחולין מיםא ליבטלן להכי איצטריך מתניתין דלא: ממא היו באכילה ותני להו בהדדי ותערובת דחולין אפסק ותני איסורי הנאה לחוד. ב"ק קתני מיסא ואלו אסוריי באכילה ותני להו בהדדי ותערובת דחולין אפסק ותני איסורי בנון יו נקר וע"ז וערורת לבובין: ואיסור אכילה לחוד. ב"קתני סרב ואתנן ומחיר דאסור לגבי מובח בחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו׳ היינו טעמא דכי קאי במסכי ע"ז משום דבעי לפרושי איסור׳ דיין נסך פריש בני אים במחלבו עובד בשני עדים. רובע נורבע בער אי לא למדנו מפברה בקן עבירה בשני עדים. רול מול אולו המול לומר בכור זה נתתי להן שמעה ביא לומר הבלין מהקבה לא אולו לומר בכור זה נתתי למן מהבמה למעוטינהו: דא"ר ("שמעאל") שמאון אני ארונו לרובע ונרבע בעד אחד פורן ק"ז ומה בעל מוב ב"ל קר. לובע ע"פ עד אחד: הא אתיא מן דינא. כדאמר ר' ישמעאל דמצי ילוף מהילה: "ל מה הא לבה ל" קרא. לרובע ונרבע ע"פ עד אחד: הא אתיא מן דינא. כדאמר ר' ישמעאל דמצי ילוף מהילה: "ל מהקבה ת"ל מן הבחמה: הא לבה ל" קר.

א) לכאורא צייע דאמאי לא מפרש רפינו כדאוקיומתא דהש"ים בזבחים עד ע"צ והובא ברש"י כאן, והא דלא אמר הגמי כדפירש רפינו ז"ל דא"כ מיקרי נכילה ולא טריפה, ומציה ליישב. ב) קר משנה אלו אסורים אינו סיפא אלא משנה בע"ז לה ע"ב, והטעם דלא חשיב שם נמי איסור מאכלות אמרינו שם בגמ׳ גופא דף עד ע״א. ודברי רבינו צ׳׳ע.

נתטר במידעם קדא (שיים) ז] קמייל. ס"א אהרי אשמעי הדא והא נמי בפיפא דקמני פיפא דההיא דההיא ההריא מערכו ברובע ונרכע (שיים) ען בדמי היפה שבהן (שיים) ז] אמר לי שיים אחר להדי של אחר רב כהוא מי עד אחר לי שיים מו מערכו ברובע ונרכע (שיים) ען בדמי היפה שבהן (שיים) ז] אמר לי מיא אחר רב כהוא מי עד אחר לי מידעם לא אחר רב כהוא מיי עד החריא. און את הריא מיים בקדשים אבל בחולין אימא אפ לל בבור אחר הרובע (אחר היו מיש אחר במולה רמי מיש אחר הרובע היו מיש היו אחר הרובע היו או היים שבי מיש במידעם במיד

ברובא ובפ' התערובת (זכחים עה:) קחמר וחי חשמועי' הכח ה"ח דאינן ניכרין אבל טרפה לא משכחת לה אלא כדמוקים לה במסכת - דלהדיוט שריין קמ"ל הך דקתני התם ימותו ואפי' להדיוט אסירי: זבחים בפרק כל הזבחים שנתערבו (דף עד:) כגון שנתערבה דרוסת והרובע והגרבע. התם בפרק התערובת (שם) משני ליש אי מהתם מי קתני בכמה והכא קתני בכל שהוא

דהתם אינטריך לאשמועינן והד מקנתא ניו (והכא משני להו לעלמא): חורש בשור וחמור יוכיח שנעבדה בו עבירה ומותר למובח. כדלקינן ש מאלה אי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנתעבדה בהן עבירה: מול אתה מה שהבאתה. פרש"י לאו פירכא היא מהאי טעמא הרי שנתעבדה בה עבירה בשני עדים כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו ששני עדים מעידין בו שרבע או שנרבע דהא ודאי חייב מיתה ואסור לגבוה על פי עד אחד או על פי הבעלים דליכא מיחה מנין לך דאסורין לגבוה אי לאו קרא עכ"ל וא"ת למה לי קל וחומר לרובע ונרבע ע"פ שני עדים ט תיפוה ליה ממשקה ישראל לקמן (דף כט.) דדרשינו מן המותר לישראל והאי הרי הוא אסור בהנאה וי"ל דאינטריך היכא דשחטו והקריבו קודם שנגמר דינו דמותר בהנאה הוא כדאיתא בב"ק פרק ארבעה וחמשה (דף מא.) אי נמי יש לפרש טול מה שהבחת מו הרי שנעבדה בו עבירה בב׳ עדים ואפילו לקל וחומר לא לריכנא דבלאו הכי

נמי ידע בים שהוא אסור למזבח:

מוסף רש"י

בא ת מיי׳ פ"ד מהל' איסורי מזבח הל' ב:

י. אוסרין בכל שהן. המתערבין בהן ואפילו אחד ב בחים עא:). והמוקצה. שהקלהו לצורד תהרובת עכו"ם ולא ההריבו למרן מקרונת עברים ומי הקריבו (שם עא.). והגעבד. שעשלו עצודת כוכנים והשתחוה לה (שם וכעי"ז קדושין נוי). בחטאות מתות. מתש מעלות מתות נינהו, יולד חטאת וחטאת שמתו בעליה תמורת חטאת ושכיפרו בעליה ושאבדה ונמלאת בעלת מום חבחים ע: זגי צ"ק: ושכיפרו בעליה באחר ושעיברה שנתה). אפילו אחד בריבוא. השתל משמע לחת כשירה נריבוא של חטלות התחות, הילכך פריך בגמרא מאי אפילו, הא הוו מתוח רובא, דקתני שנתערבו בחטאות המתות (שם). מאי קאמר. כל שכן כיון דרוכה למיתה ימותו (שם עא:). נתערבו בהן כו׳. חד דחיסורת ברובת דהיתירת (שם). ירעו עד שיסתאבו. דמחמת הזכח טיסתאבו. דמחמת הזכח המעורב בהן נאסרו כולן להדיוט, לחללו על המעות בעודו תם אי אפשר, הילכך ירעו עד שיסתאבו יביא בדמי היפה שבהו מאותו המין ממין הקרבן, אם עולה הוא המין ממין הקרבן, אם עולה הוא יביא מעות כנגד דמי היפה שבכולן, דשמא הזבח הוא היפה, ויאמר כל מקום שחוא הזבח יהא מחולל על מעות הללו ויביא מן המעות עולה, אם שלמים שלמים מחוו ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן. כל אסורין ואוסרין בכל שהן. כל מקום שנתערבו שם אפילו אחד באלף לא בטיל ואוסרין את כולן יש"ז עג:). יין נסך. חבית כאלף מכיות (שם). ועבודת כוכבים מורה שעבדוה ונמערבה בחלף יבמס' קדושין (נו.) מפרש להו (שם ועורות לבובין. דהוו נמי איסורי הנאה כדאמרינן באין (במדבר ז) ונתן על האש אשר תחת נת השלמים (שם). ופטר חמור. דאסור בהנאה כל זמו שלא נפדה ים. ובשר בחלב. ממיכת נשר

שינויי נוסחאות

(m"ш) ואיזהו נעבד (ש"מ קמ"ל בוא יובו יובו למו (מ"נ) במטאות המתות כל"ל (מ"נ) גן מוטטות התנונות כנייל (ווינו)
ד] גירסת רש"י מאי אפיי
דקאמר הכי קתני וכ"ג (צ"ק)
ס] אפילו אחד בריבוא (ש"מ)
ת] אמינא. ס"א ה"ת נתערב במידעם דאסור בהנאה אבל כי מטרב במידטם דלא אמור בהנאה